

DIALOG DIREKT #50

Moralisk upprustning

Kära Vänner!

Det är 6 juni, Sveriges nationaldag. Jag sitter i Bogota, högre upp än Sveriges högsta punkt, när jag börjar samla tankarna för detta DD. Jag skall snart till att åka hem efter ett uppdrag på en flottbas vid Colombias stillahavskust. Basen byggdes av svenska NCC och jag hörde att en av de första personerna som började göra förberedelser på denna plats i regnskogen, var den kidnappade *Tommy Thyrving*. Jag träffade flera personer som kände honom.

Mitt uppdrag var att installera och ta idrift en del utrustning från Sverige och det gick bra. Innan jag lämnar Colombia måste jag bara berätta att det finns en liten stad här som heter *San Antero*. Den ligger vid Karibiska havet och är mest känd för åsnekapplöpningar(!). Jag blev ganska nyfiken på min namne, helgonet som gett namn åt staden.

Väl hemkommen finner jag att Valerie har knappat in de flesta breven i datorn. Det första är från *Gunnar Wieselgren*.

Ibland slår en mening eller ett ord ner i en och blir till en tankeställare och som kanske t o m börjar en process där man ser sig själv med andra ögon, som öppnar hjärtat och viljan till en mer djupgående förändring av motiv, levnadsätt, prioriteringar och livsinnehåll.

"Guds barn har aldrig bråttom, men *Djävulens ungar de snor jämt*" var ett sådant ord som slog ner i mig en gång och fick mig att stanna till när jag var fylld av mitt, vad jag höll på med och rusade från det ena till det andra.

"Gud är ordningens Gud" var ett annat sådant ord. Ordningssinne är inte något som är medfött i min natur utan något jag ständigt måste lära mig.

En rad i ett skådespel i Caux gick jag länge och tuggade på: "Bli en namnlös, ödmjuk tjänare till Jesus Kristus och Hans revolution." Det slog rakt in i mitt ambitiösa jag som så ofta varit självklart självtillräcklig, vetat bäst i allt sådant som jag

sysslat med och därför inte öppnat mig för andras tankar och gjort mig omedveten om hur ofta jag dödat något av anden, initiativet och glädjen hos andra. Sådant högmod har gjort att det är ännu svårare att skilja på vad som kommer från mitt eget huvud och vad som kommer från Guds ande.

Tillsammans med detta hör ett annat ord som lett till ett för mig viktigt förvandlingsbeslut: "Sätt människor före planer och ting."

När jag var sjuk en gång kom en engelsk vers plötsligt till mig: "And he walks with me and he talks with me and he tells me I am his own."

Plötsligt fick jag genom det ordet en helt ny värdeskala om vad som är viktigt och oviktigt. Från den stunden blev Jesus en förtrogen vän, som vet mina bekymmer bättre än jag. När jag är förkrossad, förlåter och upprättar han.

Detta var några av de ord som varit viktiga för mig. Kanske också andra har slagits av ord som fått vittgående konsekvenser?

Gunnar Wieselgren

Troligen var det många som den 8/5 lyssnade på den panel som framträdde i TV och samtalade om minnen från krigsåren, Sveriges roll under den tiden och vad vi lärt för framtiden av det. En av de medverkande var den judiske cancerforskaren *Georg Klein*, född i Budapest. Han upplevde tidigt förföljelserna och kom som ung till Sverige. Den syn han framförde var mycket mörk. Krig har alltid funnits och kommer alltid att finnas. Vi är alla onda och kapabla till de grymmaste handlingar. Krig är människans naturliga tillstånd. Svenskarna som suttit på åskådarläktare och betraktat historien i 200 år har en verklighetsfrämmande syn på tillvaron, är "fredsskadade".

Många andra intressanta synpunkter framfördes som här för för långt att gå in på. Men min reflektion var: *Den mest intelligenta reaktionen på detta mörka scenario är en moralisk upprustning*. Uttrycket är lika adekvat i dag som vid slutet av 30-talet. Därför kan vi frimodigt komma med

Månadens böneämnen

- Situationen i f.d. Jugoslavien behöver vi fortsätta be för.
- Guds beskydd och vägledning för våra barn och ungdomar under sommarlovet, speciellt de som står oss nära, men också övriga i vårt land.

beteckningen Moralisk upprustning och inte mer eller mindre skämmas för de orden.

En annan sak är att jag vet att jag själv verkligen inte alltid verkat för moralisk upprustning på ett intelligent sätt. Jag har varit för trångsynt inriktad på våra egna aktiviteter och vårt eget sätt att uttrycka oss. Jag skulle önska att vi hade vidöppna ögon för vad som händer i världen och omkring oss. Se var människor verkar för närmande till varandra och respekt för varandra.

Gunhild Robach

GÅR VI SOM KATTEN RUNT HET GRÖT?

Moralisk upprustning är en härlig gemenskap. Den är mycket speciell och vardaglig på samma gång. Vi kan motsäga oss själva i försök att definera gemenskapen. Kritiska synpunkter blandas med djup tacksamhet. Längtan efter en ledare skiner igenom, samtidigt som vi alla vill vara med att bestämma.

Inga regler finns, men erfarenheten har spikat upp osynliga teser. (Det vore intressant om så många som möjligt ville skriva ner "teser" de konfronterats med och antingen göra dem synliga eller avliva dem.) En sådan "tes" är: "Kommer Du med ett förslag får du också genomföra det." Det finns två sätt att hantera denna "tes".

1. Före man framlägger ett förslag göra klart att man inte kommer att ta ansvar för genomförandet.
2. Låta bli att komma med förslag.

När jag tänker på hur vi under åren förfinat hanteringen av denna "tes" kan jag inte låta bli att småle för mig själv.

Det är faktisk ganska komiskt. Och gör jag det riktigt konkret och kastar in en hjärtesak som focus EN NATIONELL KONFERENS DIT VI KAN TA VÅRA VÄNNER, måste jag skratta. Bilden av katten som går runt het gröt är en exakt beskrivning.

Vad är av Gud i allt detta? Vad är mänskligt önsketänkande? Låt oss bli brutalt uppriktiga mot oss själva. "Sanningen gör oss fria." "Inget är

fördolt som inte ska bli känt"

Jan Franzon.

Förnyelse

Inför 50-årsminnet av Caux har det kommit ett förslag att en vecka i höst (26 okt - 2 nov) skall anslås till att enskilt och kollektivt finna andlig förnyelse. Mera om detta finns i det blad som bifogades den senaste bulletinen. Ett förslag är att olika lokala samlingar anordnas under denna tid där syftet är att förnya sin hängivenhet och kallelse, personligt och i insatsen för moralisk upprustning. Det är angeläget att vi alla redan nu söker ledning om vad som konkret skall göras.

Ännu ett inlägg från Jan F får avsluta.

I DD nr 46 skrev jag något om vad frihet betyder för mig i dag och de riktlinjer jag vill följa. I den andan välkomnar jag inlägget i DD nr 47 "Så kan det faktiskt vara" av "svensson." Här förmedlas något väsentligt. En kamp utkämpas. Jag kan om jag vill öppna mig för utmaningen: Är jag beredd att förvandlas varje gång den helige ande överbevisar mig om synd eller bara när det passar mig?! Vem "svensson" är, är oväsentligt i sammanhanget. Även det är kanske en utmaning. Påverkas jag av budskapet beroende av vem som skriver det?

Om "svensson" vill vara anonym ger jag han/hon den friheten. Jag är tacksam att jag också kan välja och att underteckna med

Jan Franzon.

Nästa nummer kommer först i augusti. En god och stärkande sommar önskar...

Antero